

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 190 (XXXIV) — Nr. 1018

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 19 octombrie 2022

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 307 din 19 mai 2022 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 39 alin. (1) lit. b) din Codul penal.....	2-5	5.194. — Ordin al ministrului educației pentru extinderea activității de învățământ a unității de învățământ preuniversitar de stat Liceul Teoretic „Onisifor Ghibu” din municipiul Cluj-Napoca, județul Cluj	12
Decizia nr. 311 din 19 mai 2022 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 421 alin. (1) pct. 2 lit. b) raportate la cele ale art. 281 alin. (1) lit. b) din Codul de procedură penală	5-8	5.197. — Ordin al ministrului educației pentru schimbarea sediului unității de învățământ preuniversitar particular Grădinița „Avangarde Kids” din orașul Voluntari, județul Ilfov	13
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE			
4.868. — Ordin al ministrului educației privind acordarea autorizației de funcționare provizorie pentru unitatea de învățământ preuniversitar de stat Școala Gimnazială din comuna Șimian, satul Șimian, județul Mehedinți.....	9-10	5.442. — Ordin al ministrului educației pentru modificarea Metodologiei-cadru de organizare și desfășurare a admiterii în învățământul dual pentru calificări profesionale de nivel 3, conform Cadrului național al calificărilor, aprobată prin Ordinul ministrului educației naționale nr. 3.556/2017	14
4.901. — Ordin al ministrului educației privind acordarea acreditării pentru unitatea de învățământ preuniversitar particular Grădinița „Goodstart” din municipiul București	10-11	5.443. — Ordin al ministrului educației pentru modificarea Metodologiei de organizare și desfășurare a admiterii în învățământul profesional de stat, aprobată prin Ordinul ministrului educației naționale și cercetării științifice nr. 5.068/2016	15
5.191. — Ordin al ministrului educației privind extinderea activității de învățământ a unității de învățământ preuniversitar particular Grădinița „Children’s Joy Land” din municipiul București	11-12	ACTE ALE AUTORITĂȚII DE SUPRAVEGHERE FINANCIARĂ	
		16. — Regulament pentru modificarea Regulamentului Autorității de Supraveghere Financiară nr. 28/2020 privind formarea, pregătirea și perfecționarea profesională pe piața de capital	16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 307**

din 19 mai 2022

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 39 alin. (1) lit. b) din Codul penal

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Daniela Ramona Marițiu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantei Ministerului Public, procuror Daniela Băloi.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 39 alin. (1) lit. b) din Codul penal, excepție ridicată de Gabriel-Sorin Strutinsky în Dosarul nr. 1.231/118/2015 al Curții de Apel Constanța — Secția penală și pentru cauze penale cu minori și de familie. Excepția formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.434D/2019.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Președintele dispune să se facă apelul și în Dosarul nr. 3.008D/2019, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 39 din Codul penal, excepție ridicată de Alexandru Mihai Rotariu în Dosarul nr. 6.712/325/2019 al Judecătoriei Timișoara — Secția penală. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

4. Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor. Reprezentanta Ministerului Public este de acord cu conexarea dosarelor. Curtea, având în vedere obiectul cauzelor, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea Dosarului nr. 3.008D/2019 la Dosarul nr. 2.434D/2019, care a fost primul înregistrat.

5. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantei Ministerului Public, care, invocând Decizia nr. 173 din 16 martie 2021, Decizia nr. 248 din 4 iunie 2020 și Decizia nr. 508 din 30 iunie 2020, solicită respingerea excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

6. Prin Încheierea din 21 august 2019, pronunțată în Dosarul nr. 1.231/118/2015, **Curtea de Apel Constanța — Secția penală și pentru cauze penale cu minori și de familie a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 39 alin. (1) lit. b) din Codul penal**, excepție ridicată de Gabriel-Sorin Strutinsky cu ocazia soluționării unei cauze penale în care autorul excepției a fost trimis în judecată pentru săvârșirea mai multor fapte prevăzute de legea penală, cu aplicarea dispozițiilor privind concursul de infracțiuni.

7. Prin Încheierea din 24 octombrie 2019, pronunțată în Dosarul nr. 6.712/325/2019, **Judecătoria Timișoara — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 39 din Codul penal**,

excepție ridicată de Alexandru Mihai Rotariu cu ocazia soluționării unei cauze penale în care autorul excepției a fost trimis în judecată pentru săvârșirea mai multor fapte prevăzute de legea penală, cu aplicarea dispozițiilor privind concursul de infracțiuni.

8. În **motivarea excepției de neconstituționalitate** autorii acesteia susțin că în materia pedepselor penale trebuie să își găsească aplicarea principiul legalității incriminării și pedepsei, principiul caracterului personal al răspunderii penale, principiul minime intervenții (subsidiarității), principiul individualizării și principiul umanismului. Apreciază că modalitatea în care este normată pedeapsa pentru concursul de infracțiuni, în situația particulară în care în urma individualizării judiciare pentru fiecare infracțiune în parte se stabilesc pedepse cu închisoarea, aduce atingere principiului minime intervenții, principiului individualizării și al caracterului personal al pedepsei. Arată că modalitatea de individualizare a pedepsei, în cazul concursului de infracțiuni, nu ține cont de pericolul social concret al complexului faptic reunit în concursul supus judecății și nici de pericolozitatea făptuitorului. Susține că pericolul arbitrarului este eliminat prin stabilirea în condiții constituționale a naturii și limitelor maxime ale pedepsei, precum și prin posibilitatea acordării unui spor variabil, și nu fix, ca în textul criticat. Stabilirea unor limite între care se poate aplica sporul satisface mai bine dezideratele constituționale ale stabilirii legale a pedepsei și nu aduce atingere funcției de judecată, așa cum se întâmplă în actuala reglementare. Susține că raportarea la un criteriu generic (acela al unui pericol social abstract) a unei pedepse concrete, aplicabile unui complex infracțional clar determinat, caracterizat sub aspectul conținutului său esențialmente prin circumstanțe specifice, și nu generice, încalcă flagrant principiul individualizării, precum și pe cel al minime intervenții consacrat în art. 53 din Constituție și în art. 17 și 18 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

9. Intervenția legiuitorului prin impunerea unei pedepse predeterminate fără să permită judecătorului să țină seama de circumstanțele concrete ale cazului restrânge funcția de judecată. Totodată, nepermițând analiza circumstanțelor rezultate din întregul complex infracțional în stabilirea pedepsei, se aduce atingere și dreptului la un proces echitabil, dar mai ales la siguranța juridică a inculpatului care întotdeauna va primi un spor de pedeapsă predeterminat chiar dacă circumstanțele concrete care ar caracteriza întregul concurs ar impune un spor mai mic (sau, în unele situații, nu ar impune acest spor). Textul criticat face imposibilă aplicarea principiului proporționalității consacrat în art. 53 alin. (2) din Constituție, ceea ce determină aplicarea unui tratament degradant impus de autoritatea statală, cu încălcarea dispozițiilor art. 22 alin. (2) din Constituție și ale art. 3 din Convenție. Susține că prin reglementarea criticată nu se atinge scopul pedepsei penale, un spor obligatoriu creând un sentiment de injustiție, fiind în fapt o intervenție disproporționată, un abuz din partea autorității statale.

10. **Curtea de Apel Constanța — Secția penală și pentru cauze penale cu minori și de familie**, invocând jurisprudența Curții Constituționale, apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Arată că modul în care legiuitorul a înțeles să

sanctioneze pluralitatea de infracțiuni constituie un element de politică penală, în expunerea de motive a noului Cod penal menționându-se că acest tratament sancționator este necesar a fi instituit, în condițiile în care limitele maxime ale pedepselor prevăzute pentru diferite infracțiuni au fost mult diminuate. Dispozițiile legale criticate instituie reguli precise și clare și în același timp previzibile, în același sens fiind și opinia exprimată de instanța de contencios constituțional, care a reținut că prin textul criticat nu se încalcă dispozițiile art. 7 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și nici dispozițiile art. 21 alin. (3), ale art. 22 alin. (2), ale art. 23 alin. (1) și ale art. 53 alin. (2) din Constituție. Cu privire la pretinsa încălcare a dreptului la un proces echitabil, trebuie reamintit că prin norme specifice dreptului procesual penal se asigură garanțiile acestui drept, pe când dispozițiile criticate reprezintă norme de drept penal substanțial, care excedează obiectului de analiză al art. 21 alin. (3) din Constituție.

11. **Judecătoria Timișoara — Secția penală** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Arată că dispozițiile criticate sunt în deplin acord cu prevederile constituționale invocate, acestea reglementând modul de stabilire a pedepsei în cazul în care se săvârșește un concurs de infracțiuni, iar aceste aspecte țin strict de politica penală a unui stat, nefiind încălcat dreptul la un proces echitabil.

12. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

13. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

14. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

15. **Obiectul excepției de neconstituționalitate**, astfel cum rezultă din încheierea de sesizare din Dosarul nr. 3.008D/2019, îl reprezintă dispozițiile art. 39 din Codul penal, însă din motivarea excepției și din încheierile aflate la dosarul Curții rezultă că autorul acesteia critică în realitate doar alin. (1) lit. b) din art. 39 din Codul penal. Așa fiind, Curtea constată că și în acest dosar obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 39 alin. (1) lit. b) din Codul penal, cu următorul conținut: „(1) În caz de concurs de infracțiuni, se stabilește pedeapsa pentru fiecare infracțiune în parte și se aplică pedeapsa, după cum urmează: [...]”

b) când s-au stabilit numai pedepse cu închisoare, se aplică pedeapsa cea mai grea, la care se adaugă un spor de o treime din totalul celorlalte pedepse stabilite.”

16. Autorii excepției de neconstituționalitate susțin că textul criticat contravine prevederilor constituționale cuprinse în art. 21 alin. (3) privind accesul liber la justiție, art. 22 alin. (2) referitor la dreptul la viață și la integritate fizică și psihică, art. 23 alin. (1) privind libertatea individuală, art. 53 alin. (2) referitor la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți și art. 148 privind integrarea în Uniunea Europeană. De asemenea, sunt invocate prevederi din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, după cum urmează: art. 3 referitor la interzicerea torturii, art. 5 privind

dreptul la libertate și la siguranță, art. 17 referitor la interzicerea abuzului de drept și art. 18 privind limitarea folosirilor restrângerilor drepturilor.

17. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că s-a mai pronunțat asupra constituționalității dispozițiilor de lege criticate, dintr-o perspectivă identică, prin Decizia nr. 173 din 16 martie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 654 din 1 iulie 2021, Decizia nr. 248 din 4 iunie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 707 din 6 august 2020, și Decizia nr. 508 din 30 iunie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.163 din 2 decembrie 2020. Cu acele prilejuri, Curtea a reținut că noul Cod penal reglementează un regim juridic sancționator cu privire la cele două forme ale concursului de infracțiuni, real și formal, referitor la persoana fizică, infractor major, în cadrul căruia se pot observa mai multe sisteme de sancționare. Curtea a mai constatat existența unor modificări substanțiale față de concepția Codului penal din 1969, care reglementa sancționarea concursului de infracțiuni, pentru persoana fizică, inclusiv pentru infractorul minor, în cuprinsul art. 34, prevăzând — în dispozițiile alin. 1 lit. b) și c) ale acestui text de lege — că, în cazul în care s-au stabilit numai pedepse cu închisoare, se aplica pedeapsa cea mai grea, care putea fi sporită până la maximum ei special, iar când acest maxim nu era îndeplătit, se putea adăuga un spor de până la 5 ani, respectiv că, atunci când s-au stabilit numai amenzi, se aplica pedeapsa cea mai mare, care putea fi sporită până la maximum ei special, iar dacă acest maxim nu era îndeplătit, se putea adăuga un spor de până la jumătate din acel maxim. Aceste dispoziții de lege consacrau — ca tratament juridic al concursului de infracțiuni în situațiile precizate — sistemul cumulului juridic cu spor facultativ și variabil. Curtea a observat că, în practică, agravarea pedepsei avea un caracter excepțional, de vreme ce, potrivit prevederilor Codului penal din 1969, instanța putea să facă abstracție de adăugarea vreunui spor și să se limiteze la aplicarea sistemului absorbției în cazurile menționate. Dispozițiile art. 39 alin. (1) lit. b) din noul Cod penal — care reglementează tratamentul sancționator al concursului de infracțiuni săvârșite de persoana fizică, infractor major, în ipoteza în care s-au stabilit numai pedepse cu închisoare — prevăd însă aplicarea sistemului cumulului juridic cu spor obligatoriu și fix. Potrivit prevederilor de lege criticate, dacă pentru infracțiunile concurente s-au stabilit numai pedepse cu închisoare, se va aplica pedeapsa cea mai grea, la care se adaugă un spor de o treime din totalul celorlalte pedepse stabilite.

18. În continuare, Curtea a constatat că individualizarea sancțiunilor de drept penal este, pe de o parte, legală — revine legiuitorului, care stabilește normativ pedepsele și celelalte sancțiuni de drept penal, prin fixarea unor limite minime și maxime ale fiecărei pedepse, care să corespundă în abstract importanței valorii sociale ocrotite —, iar, pe de altă parte, judiciară — pe care o realizează judecătorul în cadrul limitelor stabilite de lege. Curtea a subliniat, totodată, importanța individualizării legale a sancțiunilor de drept penal prin aceea că legiuitorul nu poate să confere judecătorului o libertate absolută în stabilirea pedepsei concrete, întrucât ar exista riscul unei interpretări și aplicări arbitrare a pedepsei. Pe de altă parte, Curtea a apreciat că, în reglementarea sancțiunilor de drept penal de către legiuitor, trebuie stabilit un echilibru între dreptul fundamental — care face obiectul limitării impuse de sancțiune — și valoarea socială a cărei protecție a determinat limitarea. Legiuitorul nu trebuie să îi ia judecătorului dreptul de a proceda la individualizarea judiciară prin stabilirea unor pedepse absolut determinate sau prin prevederea unor pedepse care, datorită

aplicării lor automate, scapă oricărui control judiciar. Prin individualizarea legală, legiuitorul oferă judecătorului puterea de stabilire a pedepsei în cadrul anumitor limite predeterminate — minimul și maximul special al pedepsei, dar, totodată, îi oferă aceluiași judecător instrumentele care îi permit alegerea și determinarea unei sancțiuni concrete, în raport cu particularitățile faptei și cu persoana infractorului. Astfel, în prima etapă a operațiunii de determinare concretă a pedepsei, în cazul concursului de infracțiuni, judecătorul stabilește pedeapsa pentru fiecare infracțiune concurentă în parte, ca și cum ar fi singură, folosind în acest scop criteriile generale de individualizare a pedepsei și, eventual, criteriile speciale, respectiv cauzele generale de agravare sau de atenuare a pedepsei. În această etapă, judecătorul realizează o individualizare a răspunderii penale pentru fiecare infracțiune care se află în pluralitatea de infracțiuni săvârșite de infractor, făcându-se abstracție de existența celorlalte infracțiuni, fiecare infracțiune păstrându-și gradul său de pericol social. Curtea a reținut, așadar, deplina independență a judecătorului în a proceda la individualizarea judiciară a sancțiunilor pentru fiecare dintre infracțiunile concurente. În cea de-a doua etapă, judecătorul identifică pedeapsa cea mai grea la care, potrivit prevederilor criticate, adaugă un spor de o treime din totalul celorlalte pedepse stabilite. În acest mod, aplică pedeapsa pe care inculpatul urmează să o execute pentru toate infracțiunile, așadar pedeapsa rezultantă sau pedeapsa de ansamblu, pedeapsă ce trebuie să reflecte pericolul social ce reiese din comiterea infracțiunilor concurente.

19. De asemenea, Curtea a reținut că, în noul Cod penal, legiuitorul român are o orientare mai degrabă preventivă decât represivă, de vreme ce a optat pentru reducerea limitelor speciale de pedeapsă pentru mai multe infracțiuni, concomitent cu înăsprirea tratamentului sancționator al pluralității de infracțiuni, în contextul în care critica principală a tendințelor legislative anterioare de majorare a limitelor maxime de pedeapsă, ca principal instrument de combatere a unor infracțiuni, a fost aceea că sistemul sancționator al vechiului Cod penal nu mai reflecta în mod corect sistemul valorilor sociale pe care legea penală este chemată să le protejeze. Astfel, în expunerea de motive la proiectul Legii privind Codul penal se arată că soluția de dorit nu este o majorare dusă la absurd a limitelor de pedeapsă, care nu face altceva decât să nesocotească ierarhia valorilor sociale într-o societate democratică, motiv pentru care limitele de pedeapsă prevăzute în partea specială a noului Cod penal trebuie corelate cu dispozițiile părții generale, ce permit o agravare proporțională a regimului sancționator în cazul pluralității de infracțiuni. Legiuitorul a urmărit ca noul Cod penal să ofere instrumente mai eficiente de sancționare, în condițiile în care, sub imperiul fostei reglementări, pluralitatea de infracțiuni, deși un indiciu important privind pericolozitatea sporită a infractorului, rămânea practic nesancționată, cauza de agravare fiind, în foarte multe situații, ignorată de instanțe în aplicarea pedepsei rezultante, din cauza faptului că sporul de pedeapsă prevăzut de lege avea un caracter facultativ. Așadar, în cazul concursului de infracțiuni, pe lângă pedeapsa cea mai grea cu închisoarea — singura sancțiune aplicată în mod obișnuit de către instanțe sub legea veche —, sub imperiul legii noi este obligatorie aplicarea unui spor egal cu o treime din totalul celorlalte pedepse. Curtea a reținut, astfel, că reglementarea tratamentului penal al concursului de infracțiuni, în ipoteza în care s-au stabilit numai pedepse cu închisoare, prin aplicarea sistemului cumulului juridic cu spor obligatoriu și fix, intră în atribuțiile Parlamentului, conform politicii penale a statului, potrivit rolului său

constituțional de unică autoritate legiuitoare a țării, consacrat de prevederile art. 61 alin. (1) din Legea fundamentală. Așa fiind, prin adoptarea noului regim juridic de sancționare a celor două forme de concurs de infracțiuni, real și formal — cât privește persoana fizică, infractor major —, Parlamentul s-a plasat în interiorul marjei sale de apreciere.

20. De asemenea, Curtea a reținut că din jurisprudența mai sus citată reiese că argumentele care au stat la baza respingerii, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate nu au avut în vedere exclusiv repetarea comportamentului infracțional, adică perseverența pe calea infracțională a persoanei care comite două sau mai multe infracțiuni aflate în concurs real. Curtea a constatat că simpla existență a unei pluralități de infracțiuni constituie un indiciu important privind pericolozitatea sporită a infractorului, indiferent că este vorba de un concurs de infracțiuni real sau formal/ideal. Curtea a observat, totodată, că în cazul concursului formal/ideal — când o acțiune sau o inacțiune săvârșită de o persoană realizează conținutul mai multor infracțiuni în raport cu împrejurările în care a avut loc acțiunea/inacțiunea sau cu urmările produse [art. 38 alin. (2) din Codul penal] — acțiunea sau inacțiunea unică comprimă, obiectiv și subiectiv, elementele mai multor infracțiuni. În concepția Codului penal din 1969 și a noului Cod penal, concursul formal/ideal reprezintă o pluralitate reală — iar nu o pluralitate aparentă de infracțiuni — întocmai precum concursul real, ambele fiind susceptibile de același tratament sancționator, spre deosebire de reglementarea anterioară (art. 103 din Codul penal din 1937), potrivit căreia concursul formal constituia o pluralitate fictivă de infracțiuni, fiind reținută numai infracțiunea care prevedea pedeapsa cea mai severă.

21. Având în vedere că săvârșirea mai multor infracțiuni de către o persoană sub forma concursului formal/ideal demonstrează un grad mai ridicat de pericolozitate decât în cazul unității de infracțiune, Curtea a reținut că legiuitorul este cel care, în concordanță cu politica penală a statului, are competența de a stabili sistemul de sancționare adecvat pentru asigurarea constrângerii și a reeducării, sistem reglementat cu respectarea Constituției și a supremației sale.

22. Curtea a reținut că nu poate fi constatată nici încălcarea, prin prevederile art. 39 alin. (1) lit. b) teza a doua din Codul penal, a dispozițiilor convenționale și a celor de drept european referitoare la interzicerea torturii și a pedepselor sau tratamentelor inumane sau degradante, astfel cum acestea se regăsesc la art. 22 alin. (2) din Constituție, aplicarea textului criticat neputând afecta integritatea fizică sau psihică ori demnitatea persoanei condamnate câtă vreme pedeapsa rezultantă nu depășește maximul general al pedepsei prevăzut la art. 60 din Codul penal.

23. În ceea ce privește pretinsa încălcare, prin dispozițiile art. 39 alin. (1) lit. b) din Codul penal, a prevederilor art. 21 alin. (3) din Constituție, Curtea a reținut că textul criticat este prevăzut în Codul penal și reglementează regimul sancționator al concursului de infracțiuni, motiv pentru care acesta constituie o normă de drept penal substanțial, or, garanțiile dreptului la un proces echitabil se asigură prin norme de drept procesual penal. Pentru acest motiv, dispozițiile constituționale ale art. 21 alin. (3) nu sunt aplicabile în prezenta cauză.

24. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea jurisprudenței Curții Constituționale, soluția de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate pronunțată de Curte prin deciziile mai sus menționate, precum și considerentele care au fundamentat această soluție își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

25. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Gabriel-Sorin Strutinsky în Dosarul nr. 1.231/118/2015 al Curții de Apel Constanța — Secția penală și pentru cauze penale cu minori și de familie și de Alexandru Mihai Rotariu în Dosarul nr. 6.712/325/2019 al Judecătorei Timișoara — Secția penală și constată că dispozițiile art. 39 alin. (1) lit. b) din Codul penal sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Constanța — Secția penală și pentru cauze penale cu minori și de familie și Judecătorei Timișoara — Secția penală și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 19 mai 2022.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

pentru prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**,

în temeiul art. 426 alin. (4) din Codul de procedură civilă, coroborat cu art. 14 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, semnează

MARIAN ENACHE

Magistrat-asistent,
Daniela Ramona Marițiu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 311

din 19 mai 2022

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 421 alin. (1) pct. 2 lit. b)
raportate la cele ale art. 281 alin. (1) lit. b) din Codul de procedură penală**

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Cristina Teodora Pop	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Daniela Băloi.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 421 pct. 2 lit. b) raportate la cele ale art. 281 alin. (1) lit. b) din Codul de procedură penală, raportate la Decizia Curții Constituționale nr. 302 din 4 mai 2017 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 281 alin. (1) lit. b) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Gina Cristiana Pruiu în Dosarul nr. 501/54/2018 al Curții de Apel Craiova — Secția penală și pentru cauze cu minori, care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.575D/2018.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită. Magistratul-asistent referă asupra faptului că la dosarul cauzei autoarea excepției de neconstituționalitate a depus concluzii scrise prin care solicită admiterea excepției de neconstituționalitate și judecarea cauzei în lipsă.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, ca inadmisibilă. Se susține că nu intră în competența Curții Constituționale atribuția de a complini viciul la care face referire autoarea excepției. Sunt invocate, în acest sens, deciziile nr. 302 din 4 mai 2017, nr. 221 din 17 aprilie 2018 și nr. 163 din 26 mai 2020.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 9 octombrie 2018, pronunțată în Dosarul nr. 501/54/2018, **Curtea de Apel Craiova — Secția penală și pentru cauze cu minori a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 421 pct. 2 lit. b) raportate la cele ale art. 281 alin. (1) lit. b) din Codul de procedură penală, raportate la Decizia Curții Constituționale nr. 302 din 4 mai 2017 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 281 alin. (1) lit. b) din Codul de procedură penală**, excepție ridicată de Gina Cristiana Pruiu într-o cauză având ca obiect soluționarea unor apeluri formulate de inculpații din cauza în care a fost invocată prezenta excepție de neconstituționalitate.

5. **În motivarea excepției de neconstituționalitate se arată că, prin Decizia nr. 302 din 4 mai 2017, Curtea Constituțională a constatat că soluția legislativă cuprinsă în dispozițiile art. 281 alin. (1) lit. b) din Codul de procedură penală, care nu**

reglementează în categoria nulităților absolute încălcarea dispozițiilor referitoare la competența materială și după calitatea persoanei a organului de urmărire penală, este neconstituțională, dar că legiuitorul nu și-a îndeplinit obligația prevăzută la art. 147 alin. (1) din Constituție, aceea de a pune dispozițiile legale constatate ca fiind neconstituționale în acord cu prevederile Constituției. Se susține că, în urma pronunțării deciziei anterior menționate, se impune a fi reglementate, în cuprinsul Codului de procedură penală, soluțiile care trebuie să fie pronunțate de instanțe, ca urmare a constatării cazului de nulitate absolută constând în încălcarea competenței materiale sau personale a organului de urmărire penală. În acest sens se arată că prevederile art. 421 alin. (1) pct. 2 lit. b) din Codul de procedură penală nu prevăd posibilitatea instanței de apel de a trimite cauza organelor de urmărire penală, în situația în care se constată nulitatea absolută a actelor de urmărire penală efectuate cu încălcarea competenței materiale sau personale. Se susține, totodată, că dispozițiile legale criticate nu prevăd care ar fi soluția ce poate fi dispusă de către instanța de apel, în situația în care se constată nulitatea actelor de urmărire penală.

6. În aceste condiții, se susține lipsa de eficacitate a căii de atac a apelului, ca urmare a faptului că, în contextul legislativ actual, această cale de atac nu poate să garanteze dreptul la un proces echitabil, prin asigurarea unei soluții care să poată fi dispusă de instanța de apel în sensul trimerii cauzei, după anularea actelor de urmărire penală, organului competent să efectueze urmărirea penală, ci doar instanței care a soluționat cauza în primă instanță.

7. Pentru aceste motive, se susține că legiuitorul și-a încălcat una dintre obligațiile fundamentale, aceea de a reglementa modul de desfășurare a procesului penal, obligațiile ce cad în sarcina fiecărui organ judiciar, atribuțiile organelor judiciare în actul de îndeplinire a justiției, precum și soluțiile pe care acestea pot să le dispună, în scopul eliminării arbitrarului și al prevenirii apariției unor erori judiciare. Se arată că această obligație a legiuitorului a fost statuată chiar de către instanța de contencios constituțional, care a stabilit că o consecință a dispozițiilor art. 1 alin. (5) din Constituție, ce prevăd obligativitatea respectării, în România, a Constituției, a supremației sale și a legilor, este aceea că legiuitorul trebuie să reglementeze atât cadrul de desfășurare a procesului penal, cât și competența organelor judiciare și modul concret de realizare a fiecărei etape a procesului penal. Aceasta deoarece o regulă esențială a statului de drept este aceea că atribuțiile autorităților sunt definite prin lege, aceasta din urmă trebuind să fie clară și predictibilă. Se arată, totodată, că principiul legalității, prevăzut de art. 2 din Codul de procedură penală, presupune, în principal, că organele judiciare acționează în baza competenței pe care legiuitorul le-a conferit-o, iar, subsecvent, presupune că acestea trebuie să respecte atât dispozițiile de drept substanțial, cât și pe cele de drept procedural incidente, inclusiv normele edictate de către legiuitor prin care se stabilesc, în mod exclusiv, soluțiile pe care acestea pot să le adopte, în baza probelor administrate, în acord cu prevederile legale și numai după ce convingerea acestora a fost formată. Se menționează faptul că, în acest sens, atât la nivel național, cât și la nivelul instanțelor europene, s-a dorit eliminarea arbitrarului din îndeplinirea actului de justiție pentru a se minimaliza, astfel, riscul aparițiilor erorilor judiciare și totodată pentru a se evita încălcarea drepturilor fundamentale și a libertăților acordate persoanelor într-un stat democratic. În acest sens, Curtea Constituțională a statuat că legea trebuie să precizeze cu suficientă claritate întinderea și modalitățile de exercitare a puterii de apreciere a autorităților în fiecare domeniu, ținând cont de scopul legitim urmărit, pentru a oferi persoanei o protecție adecvată împotriva arbitrarului; în caz contrar, ne-am afla în situația în care organele abilitate să îndeplinească actele necesare justei soluționări a cauzei ar

acționa discreționar, fiindcă legea nu stabilește conduita pe care ar trebui să o aibă organele judiciare și cadrul procesual în care se pot lua deciziile ce privesc întregul proces penal.

8. În ceea ce privește nulitatea absolută, se arată că aceasta se caracterizează prin faptul că nu poate fi înlăturată, vătămarea procesuală fiind prezumată *iuris et de iure* și putând fi invocată în orice stare a procesului penal, efectele acesteia constând în desființarea tuturor actelor aflate în legătură directă cu actul nul; actul în cauză este considerat nul din momentul în care a fost efectuat cu încălcarea legii (*ex tunc*), și nu din momentul în care s-a declarat nulitatea lui (*ex nunc*). În acest context, se arată că omisiunea legiuitorului de a reglementa, printre soluțiile instanței de apel, prevăzute de art. 421 alin. (1) pct. 2 lit. b) din Codul de procedură penală, și o soluție în acord cu dispozițiile art. 281 alin. (1) lit. b) din Codul de procedură penală, astfel cum acestea sunt interpretate prin Decizia Curții Constituționale nr. 302 din 4 mai 2017, face ca invocarea nulității absolute a actelor efectuate de organele de urmărire penală cu încălcarea competenței materiale sau personale, de parchetul sau organul de urmărire penală inferior celui legal competent să efectueze urmărirea, să fie lipsită de finalitate, fiind, astfel, încălcat dreptul fundamental prevăzut de art. 21 din Constituție ce reglementează accesul liber la justiție. Se face, totodată, trimitere la art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

9. Pentru aceleași motive, se susține încălcarea, prin textul criticat, a prevederilor constituționale ale art. 131 referitoare la rolul Ministerului Public.

10. **Curtea de Apel Craiova — Secția penală și pentru cauze cu minori** opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

11. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

12. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile scrise depuse la dosarul cauzei, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

13. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

14. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie, conform încheierii de sesizare, dispozițiile art. 421 pct. 2 lit. b) raportate la cele ale art. 281 alin. (1) lit. b) din Codul de procedură penală, raportate la Decizia Curții Constituționale nr. 302 din 4 mai 2017 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 281 alin. (1) lit. b) din Codul de procedură penală. Din analiza excepției de neconstituționalitate, Curtea reține că autoarea critică, în realitate, prevederile art. 421 alin. (1) pct. 2 lit. b) raportate la cele ale art. 281 alin. (1) lit. b) din Codul de procedură penală, care au următorul cuprins:

— Art. 281 alin. (1) lit. b): „(1) *Determină întotdeauna aplicarea nulității încălcarea dispozițiilor privind: [...] b) competența materială și competența personală a instanțelor judecătorești, atunci când judecata a fost efectuată de o instanță inferioară celei legal competente [...]*”;

— Art. 421 alin. (1) pct. 2 lit. b): „(1) *Instanța, judecând apelul, pronunță una dintre următoarele soluții: [...] 2. admite apelul și: [...] b) desființează sentința primei instanțe și dispune rejudecarea de către instanța a cărei hotărâre a fost desființată pentru motivul că judecarea cauzei la acea instanță a avut loc în lipsa unei părți nelegal citate sau care, legal citată, a fost în imposibilitate de a se prezenta și de a înștiința instanța despre această imposibilitate, invocată de acea parte. Rejudecarea de către instanța a cărei hotărâre a fost desființată se dispune și atunci când instanța nu s-a pronunțat asupra unei fapte reținute în sarcina inculpatului prin actul de sesizare sau asupra acțiunii civile ori când există vreunul dintre cazurile de nulitate absolută, cu excepția cazului de necompetență, când se dispune rejudecarea de către instanța competentă.*”

15. Se susține că textele criticate contravin prevederilor constituționale ale art. 1 alin. (3) și (5) referitoare la statul de drept și la calitatea legii, ale art. 21 — *Accesul liber la justiție*, ale art. 24 — *Dreptul la apărare* și ale art. 131 alin. (3) referitor la rolul Ministerului Public.

16. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că prin Decizia nr. 302 din 4 mai 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 566 din 17 iulie 2017, a constatat că soluția legislativă cuprinsă în dispozițiile art. 281 alin. (1) lit. b) din Codul de procedură penală, care nu reglementează în categoria nulităților absolute încălcarea dispozițiilor referitoare la competența materială și după calitatea persoanei a organului de urmărire penală, este neconstituțională. Prin decizia anterior menționată, paragraful 55, Curtea a reținut că reglementarea competențelor organelor judiciare reprezintă un element esențial ce decurge din principiul legalității, principiu ce se constituie într-o componentă a statului de drept; aceasta deoarece o regulă esențială a statului de drept este aceea că atribuțiile/competențele autorităților sunt definite prin lege. Prin aceeași decizie s-a constatat că principiul legalității presupune, în principal, că organele judiciare acționează în baza competenței pe care legiuitorul le-a conferit-o, iar, subsecvent, presupune că acestea trebuie să respecte atât dispozițiile de drept substanțial, cât și pe cele de drept procedural incidente, inclusiv a normelor de competență. În acest sens, dispozițiile art. 58 din Codul de procedură penală reglementează instituția verificării competenței de către organul de urmărire penală, care este dator să își verifice competența imediat după sesizare, iar dacă constată că nu este competent să efectueze sau să supravegheze urmărirea penală, fie să dispună de îndată, prin ordonanță, declinarea de competență, fie să trimită de îndată cauza procurorului care exercită supravegherea, în vederea sesizării organului competent.

17. Ca urmare a pronunțării acestei decizii, încălcarea dispozițiilor referitoare la competența materială și după calitatea persoanei a organului de urmărire penală a devenit un caz de nulitate absolută, care, în lipsa unei dispoziții contrare, poate fi invocată în orice moment al procesului penal.

18. Referitor la constatarea cazului de nulitate absolută anterior menționat în faza judecării în apel, ipoteză invocată de autoarea excepției, instanța de apel, în măsura în care va constata incidența acestuia, va anula probele administrate de organul de urmărire penală necompetent, făcând aplicarea dispozițiilor art. 421 alin. (1) pct. 2 lit. b) teza a doua din Codul de procedură penală, conform cărora rejudecarea de către instanța a cărei hotărâre a fost desființată se dispune, printre altele, și atunci **când există vreunul dintre cazurile de nulitate absolută, cu excepția cazului de necompetență, când se dispune rejudecarea de către instanța competentă.**

19. Dacă probele vor fi constatate ca fiind nule, vor fi excluse fizic din dosarul cauzei, potrivit celor statuate de Curtea Constituțională prin Decizia nr. 22 din 18 ianuarie 2018,

publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 177 din 26 februarie 2018, prin care Curtea a constatat că dispozițiile art. 102 alin. (3) din Codul de procedură penală sunt constituționale în măsura în care prin sintagma „*excluderea probei*”, din cuprinsul lor, se înțelege și eliminarea mijloacelor de probă din dosarul cauzei.

20. În aceste condiții, în ipoteza analizată, în măsura în care va constata că urmărirea penală s-a desfășurat cu încălcarea dispozițiilor legale referitoare la competența materială sau după calitatea persoanei a organelor de urmărire penală, instanța de apel va dispune rejudecarea cauzei de către instanța competentă.

21. Instanța competentă, investită cu rejudecarea cauzei, va proceda potrivit dispozițiilor legale ce reglementează judecata în primă instanță, putând administra noi probe, la cererea procurorului, a persoanei vătămate sau a părților, conform art. 374 alin. (9) din Codul de procedură penală, ori din oficiu, potrivit alin. (8) și (10) ale aceluiași articol.

22. La dosarul cauzei se vor afla probele administrate anterior în cursul judecării în primă instanță, potrivit art. 374 alin. (8), (9) și (10) din Codul de procedură penală, precum și eventualele probe administrate anterior de către instanța de apel, conform art. 420 alin. (5) din Codul de procedură penală. Aceste probe vor putea fi valorificate de către instanța investită cu rejudecarea cauzei în limitele ce rezultă din aplicarea de către instanța de apel a dispozițiilor art. 424 alin. (4) din Codul de procedură penală.

23. Etapa judecării în primă instanță se va încheia prin pronunțarea uneia dintre soluțiile prevăzute la art. 396 din Codul de procedură penală. Ulterior acestor momente procesuale, soluționarea cauzei va continua conform dispozițiilor procesuale referitoare la exercitarea căilor de atac și la rămânerea definitivă a hotărârilor judecătorești în materie penală, precum și celorlalte prevederi din cuprinsul Codului de procedură penală.

24. Această manieră de reglementare nu este însă de natură a încălca accesul liber la justiție și dreptul la apărare al inculpatului, întrucât acesta are dreptul să propună administrarea unor noi probe, în apărarea drepturilor și intereselor sale procesuale, conform art. 374 alin. (9) din Codul de procedură penală, precum și dreptul de a se apăra singur sau de a fi asistat sau reprezentat de un avocat.

25. Referitor la accesul la justiție, Curtea a reținut, în jurisprudența sa, spre exemplu, prin Decizia nr. 1 din 8 februarie 1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 69 din 16 martie 1994, că acesta presupune accesul la mijloacele procedurale prin care justiția se desfășurază. De aceea, s-a constatat că este de competență exclusivă a legiuitorului de a institui regulile de desfășurare a procesului în fața instanțelor judecătorești și că, de altfel, aceasta este o soluție ce rezultă în mod categoric din dispozițiile art. 125 alin. (3) din Constituție, potrivit cărora „*Competența și procedura de judecată sunt stabilite de lege*”, și ale art. 128, în conformitate cu care „*Împotriva hotărârilor judecătorești, părțile interesate și Ministerul Public pot exercita căile de atac, în condițiile legii*”. S-a reținut, prin aceeași decizie, că judecătorul „spune dreptul” pentru soluționarea unui litigiu, dar numai în formele și în condițiile procedurale instituite de lege. În consecință, legiuitorul poate institui, în considerarea unor situații deosebite, reguli speciale de procedură cu privire la modalitățile de exercitare a drepturilor procedurale, principiul liberului acces la justiție presupunând posibilitatea neîngrădită a celor interesați de a utiliza aceste proceduri, în formele și în modalitățile instituite de lege. Pentru aceste motive, Curtea a reținut că regula prevăzută la art. 21 alin. (2) din Constituție, potrivit căreia nicio lege nu poate îngriji accesul la justiție, are ca semnificație faptul că legiuitorul nu poate exclude de la exercițiul drepturilor procesuale pe care le-a instituit nicio categorie sau niciun grup social.

26. Referitor la dreptul la apărare, s-a reținut în jurisprudența Curții Constituționale, spre exemplu, prin Decizia nr. 1.354 din 22 octombrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 844 din 7 decembrie 2009, că, garantând dreptul la apărare, Constituția prevede, la art. 24 alin. (2), că în timpul procesului părțile au dreptul la asistența unui avocat, înțelegând prin aceasta o persoană care are calitatea de avocat, dobândită în condițiile prevăzute prin lege.

27. Astfel, ca urmare a pronunțării soluției prevăzute la art. 421 alin. (1) pct. 2 lit. b) din Codul de procedură penală, inculpatului îi este asigurat accesul la soluționarea cauzei începând cu etapa judecătii în primă instanță, conform prevederilor Codului de procedură penală, putând beneficia de toate mijloacele procesuale și de căile de atac reglementate de acesta, în funcție de particularitățile cauzei penale în care are calitatea procesuală anterior menționată. De asemenea, pe tot parcursul procedurii ulterioare dispunerii rejudecării de către instanța competentă, inculpatul are dreptul de a-și apăra drepturile și interesele procesuale, personal sau prin intermediul unui avocat ales sau numit din oficiu.

28. De asemenea, potrivit prevederilor legale anterior menționate, procurorul poate solicita administrarea unor noi probe, nefiind astfel încălcate, prin dispozițiile legale criticate, prevederile art. 131 alin. (3) din Constituție privind rolul Ministerului Public. Referitor la rolul Ministerului Public, Curtea Constituțională a reținut, în jurisprudența sa, mai exact prin Decizia nr. 663 din 11 noiembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 52 din 22 ianuarie 2015, paragraful 22, că, în cadrul procesului penal, spre deosebire de părți, procurorul îndeplinește un rol constituțional consacrat prin art. 131 alin. (1) din Legea fundamentală, potrivit căruia „în activitatea judiciară, Ministerul Public reprezintă interesele generale ale societății și apără ordinea de drept, precum și drepturile și libertățile cetățenilor”. Acest fapt nu trebuie înțeles ca un drept subiectiv propriu al procurorului, pentru că el, în virtutea rolului mai sus arătat, este o autoritate competentă să

instrumenteze și să soluționeze cauza respectivă, exercitându-și atribuțiile în lumina exigențelor constituționale anterior enunțate.

29. Având în vedere că, în ipoteza analizată, instanțele de judecată își exercită rolul și atribuțiile, astfel cum acestea sunt prevăzute în cuprinsul Codului de procedură penală, nu se poate susține că legiuitorul nu a prevăzut cu claritate, precizie și previzibilitate competența acestora și, în mod distinct, a organelor de urmărire penală, astfel că dispozițiile legale criticate nu contravin prevederilor constituționale ale art. 1 alin. (3) și (5). În acest sens, Curtea reține că, deși legiuitorul nu a modificat dispozițiile art. 281 alin. (1) lit. b) din Codul de procedură penală, în sensul completării cazului de nulitate absolută cu cel al încălcării competenței materiale și după calitatea persoanei a organelor de urmărire penală, ca urmare a pronunțării de către Curtea Constituțională a Deciziei nr. 302 din 4 mai 2017, în mod logic, cazul de nulitate absolută instituit prin decizia anterior menționată va fi avut în vedere de către instanța de apel pentru a face aplicarea dispozițiilor art. 421 alin. (1) pct. 2 lit. b) teza a doua din Codul de procedură penală. De altfel, modalitatea de interpretare și aplicare a dispozițiilor art. 281 alin. (1) lit. b) din Codul de procedură penală anterior menționată constituie o obligație a organelor judiciare care decurge din prevederile art. 147 alin. (1) și (4) din Constituție, ce reglementează efectele deciziilor Curții Constituționale.

30. Prin urmare, potrivit dispozițiilor legale criticate, instanța competentă, care va primi spre rejudecare cauza penală, conform art. 421 alin. (1) pct. 2 lit. b) din Codul de procedură penală, ca urmare a constatării necompetenței organului de urmărire penală, își va exercita atribuțiile, astfel cum acestea sunt prevăzute de dispozițiile Codului de procedură penală, inclusiv prin administrarea de probe noi, conform art. 374 alin. (8), (9) și (10) din Codul de procedură penală, fără ca prin aceasta să acționeze cu încălcarea limitelor propriei competențe și să încalce rolul Ministerului Public în procesul penal.

31. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Gina Cristiana Pruiu în Dosarul nr. 501/54/2018 al Curții de Apel Craiova — Secția penală și pentru cauze cu minori și constată că dispozițiile art. 421 alin. (1) pct. 2 lit. b) raportate la cele ale art. 281 alin. (1) lit. b) din Codul de procedură penală sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Craiova — Secția penală și pentru cauze cu minori și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 19 mai 2022.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

pentru prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**,

în temeiul art. 426 alin. (4) din Codul de procedură civilă, coroborat cu art. 14 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, semnează

MARIAN ENACHE

Magistrat-asistent,
Cristina Teodora Pop

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL EDUCAȚIEI

ORDIN

privind acordarea autorizației de funcționare provizorie pentru unitatea de învățământ preuniversitar de stat Școala Gimnazială din comuna Șimian, satul Șimian, județul Mehedinți

Având în vedere prevederile art. 24 alin. (3) lit. c) și d) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 75/2005 privind asigurarea calității educației, aprobată cu modificări prin Legea nr. 87/2006, cu modificările și completările ulterioare, ținând cont de prevederile art. 11 lit. a), respectiv ale art. 15 lit. e) din anexa nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 155/2022 privind aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare al Agenției Române de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar,

luând în considerare dispozițiile Hotărârii Guvernului nr. 993/2020 privind aprobarea Metodologiei de evaluare instituțională în vederea autorizării, acreditării și evaluării periodice a organizațiilor furnizoare de educație, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere prevederile Hotărârii Guvernului nr. 994/2020 privind aprobarea standardelor de autorizare de funcționare provizorie și a standardelor de acreditare și de evaluare externă periodică în învățământul preuniversitar, cu modificările ulterioare, luând în considerare Hotărârea Consiliului Agenției Române de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar nr. 6 din 19.07.2022,

având în vedere Referatul de aprobare nr. 5.425 din 8.08.2022 privind acordarea autorizației de funcționare provizorie pentru Școala Gimnazială din comuna Șimian, satul Șimian,

în temeiul art. 13 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 369/2021 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul educației emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se acordă autorizația de funcționare provizorie pentru Școala Gimnazială din comuna Șimian, satul Șimian, județul Mehedinți, pentru nivelul de învățământ „preșcolar”, limba de predare „română”, forma de învățământ „program prelungit”, începând cu anul școlar 2022—2023, conform anexei care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Autorizația de funcționare provizorie conferă Școlii Gimnaziale din comuna Șimian, satul Șimian, județul Mehedinți, calitatea de furnizor de educație, respectiv dreptul de organizare și desfășurare a procesului de învățământ, pentru nivelul de învățământ „preșcolar”, limba de predare „română”, forma de învățământ „program prelungit”, menționate la art. 1.

Art. 3. — (1) Unitatea de învățământ preuniversitar de stat Școala Gimnazială din comuna Șimian, satul Șimian, județul Mehedinți, are următoarele obligații:

a) de a angaja personal didactic de conducere și de predare, cu respectarea prevederilor Legii educației naționale nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare, precum și a tuturor celorlalte reglementări legale în vigoare;

b) de a solicita acreditarea în termen de maximum trei ani de la absolvirea primei promoții, conform prevederilor legale în vigoare, nivelul de învățământ „preșcolar”, limba de predare „română”, forma de învățământ „program prelungit”, sub sancțiunea ridicării autorizației de funcționare provizorie;

c) de a întocmi și înainta Agenției Române de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar raportul anual de

evaluare internă a calității, până cel mai târziu la data de 15 octombrie a fiecărui an (<https://calitatearacip.eu>).

(2) Proprietarul imobilului de la adresa menționată, în care se desfășoară activitățile de învățământ, are obligația de a asigura condițiile de funcționare, inclusiv obținerea și menținerea autorizației sanitare de funcționare și a autorizației de securitate la incendiu.

(3) Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar, în colaborare cu Inspectoratul Școlar Județean Mehedinți, va monitoriza punerea în aplicare a prevederilor prezentului articol.

Art. 4. — Unitatea de învățământ preuniversitar Școala Gimnazială din comuna Șimian, satul Șimian, județul Mehedinți, este monitorizată și controlată periodic de Ministerul Educației, Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar și de Inspectoratul Școlar Județean Mehedinți, în vederea verificării respectării standardelor care au stat la baza acordării autorizației de funcționare provizorie.

Art. 5. — Școala Gimnazială din comuna Șimian, satul Șimian, județul Mehedinți, Ministerul Educației, Inspectoratul Școlar Județean Mehedinți și Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar duc la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 6. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul educației,
Gigel Paraschiv,
secretar de stat

Județul Mehedinți

Nr. crt.	Denumirea unității de învățământ	Hotărârea ARACIP de evaluare/data	Denumirea persoanei juridice inițitoare	Adresa unității de învățământ, tel./fax, e-mail	Nivelul de învățământ/ Nivelul de calificare	Domeniul/ Profilul	Domeniul pregătirii de bază	Calificarea profesională/ Specializarea	Limba de predare	Forma de învățământ
1.	Școala Gimnazială	8/11.07.2022		Comuna Șimian, satul Șimian, tel. 0252/338426, e-mail: scoalagimnazialasimian@yahoo.com	Preșcolar (PP)				Română	PP
Capacitate maximă de școlarizare: 36 de formațiuni de studiu/2 schimburi (maximum 19 formațiuni de studiu/schimbul 1; maximum 17 formațiuni de studiu/schimbul 2) — pentru nivelul preșcolar supus evaluării în sediul Grădiniței cu Program Prolungit, 6 formațiuni de studiu/1 schimb (maximum 6 formațiuni/schimb)										

MINISTERUL EDUCAȚIEI

O R D I N

**privind acordarea acreditării pentru unitatea de învățământ preuniversitar particular
Grădinița „Goodstart” din municipiul București**

Având în vedere prevederile art. 24 alin. (3) lit. c) și d) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 75/2005 privind asigurarea calității educației, aprobată cu modificări prin Legea nr. 87/2006, cu modificările și completările ulterioare, având în vedere prevederile art. 11 lit. a), respectiv ale art. 15 lit. e) din anexa nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 155/2022 privind aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare al Agenției Române de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar,

luând în considerare dispozițiile Hotărârii Guvernului nr. 993/2020 privind aprobarea Metodologiei de evaluare instituțională în vederea autorizării, acreditării și evaluării periodice a organizațiilor furnizoare de educație, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere prevederile Hotărârii Guvernului nr. 994/2020 privind aprobarea standardelor de autorizare de funcționare provizorie și a standardelor de acreditare și de evaluare externă periodică în învățământul preuniversitar, cu modificările ulterioare, ținând cont de dispozițiile Ordinului ministrului educației naționale și cercetării științifice nr. 3.900/2015*) privind acordarea autorizării de funcționare provizorie Asociației „Totul pentru Educație — ALL FOR EDUCATION” din municipiul București pentru unitatea de învățământ preuniversitar particular Grădinița „Goodstart” din municipiul București,

luând în considerare Hotărârea Consiliului Agenției Române de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar nr. 5 din 21.06.2022 privind propunerea de acordare a acreditării pentru unitatea de învățământ preuniversitar particular Grădinița „Goodstart” din municipiul București,

având în vedere Referatul de aprobare nr. 4.139 din 27.06.2022 privind acordarea acreditării pentru unitatea de învățământ preuniversitar particular Grădinița „Goodstart” din municipiul București,

în temeiul art. 13 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 369/2021 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul educației emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se acordă acreditarea pentru unitatea de învățământ preuniversitar particular Grădinița „Goodstart”, cu sediul în municipiul București, strada Prolungirea Ghencea nr. 109B, sectorul 6, pentru nivelul de învățământ „preșcolar”, limba de predare „română”, forma de învățământ „program normal” și „program prelungit”, începând cu anul școlar 2022—2023, conform anexei care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Unitatea de învățământ preuniversitar particular Grădinița „Goodstart” din municipiul București, sectorul 6, acreditată potrivit dispozițiilor art. 1, este persoană juridică de drept privat și de interes public, parte a sistemului național de învățământ, și beneficiază de toate drepturile și obligațiile prevăzute de lege.

Art. 3. — Personalul didactic, didactic auxiliar și personalul nedidactic din unitatea de învățământ preuniversitar particular autorizată Grădinița „Goodstart” din municipiul București, angajat conform prevederilor legii, se preia la unitatea de învățământ preuniversitar particular acreditată Grădinița „Goodstart” din municipiul București.

Art. 4. — Capacitatea maximă de școlarizare este de 6 formațiuni de studiu într-un schimb, maximum 6 formațiuni de studiu în schimbul 1.

Art. 5. — (1) Unitatea de învățământ preuniversitar particular Grădinița „Goodstart” din municipiul București dispune de patrimoniu propriu, care nu poate fi înstrăinat sau diminuat și va fi utilizat numai în interesul învățământului.

*) Ordinul ministrului educației naționale și cercetării științifice nr. 3.900/2015 nu a fost publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(2) În cazul desființării, dizolvării sau lichidării, patrimoniul unității de învățământ preuniversitar particular Grădinița „Goodstart” din municipiul București revine fondatorilor.

Art. 6. — Unitatea de învățământ preuniversitar particular Grădinița „Goodstart” din municipiul București este monitorizată și controlată periodic de către Ministerul Educației și Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar, în colaborare cu Inspectoratul Școlar al Municipiului București, în vederea verificării respectării standardelor care au stat la baza acreditării.

Art. 7. — Asociația „Totul pentru Educație — ALL FOR EDUCATION” din municipiul București, unitatea de învățământ preuniversitar particular Grădinița „Goodstart” din municipiul București, Ministerul Educației, Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar, respectiv Inspectoratul Școlar al Municipiului București duc la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 8. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul educației,
Gigel Paraschiv,
secretar de stat

București, 30 august 2022.
Nr. 4.901.

ANEXĂ

Municipiul București, sectorul 6

Nr. crt.	Denumirea unității de învățământ	Hotărârea ARACIP de evaluare/data	Denumirea persoanei juridice inițitoare	Adresa unității de învățământ, tel./fax, e-mail	Nivelul de învățământ/ Nivelul de calificare	Domeniul/ Profilul	Domeniul pregătirii de bază	Calificarea profesională/ Specializarea	Limba de predare	Forma de învățământ
1.	Grădinița „Goodstart”	2/27.05.2022	Asociația „Totul pentru Educație — ALL FOR EDUCATION”	Localitatea București, str. Prelungirea Ghencea nr. 109B, sectorul 6, cod poștal 060257, e-mail: gradinitagoodstart@gmail.com, tel. 0723/380015	Preșcolar				Română	PN și PP
Capacitate maximă de școlarizare*): 6 formațiuni de studiu/1 schimb (maximum 6 formațiuni de studiu/schimbul 1)										

*) Capacitatea de școlarizare reprezintă numărul maxim de formațiuni de studiu care pot fi școlarizate în 2 schimburi în sălile de clasă și cabinete (excluzând laboratoare, ateliere) la nivelul unității de învățământ.

MINISTERUL EDUCAȚIEI

ORDIN

privind extinderea activității de învățământ a unității de învățământ preuniversitar particular Grădinița „Children’s Joy Land” din municipiul București

Având în vedere prevederile art. 24 alin. (3) lit. c) și d) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 75/2005 privind asigurarea calității educației, aprobată cu modificări prin Legea nr. 87/2006, cu modificările și completările ulterioare, având în vedere prevederile art. 11 lit. a), respectiv ale art. 15 lit. e) din anexa nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 155/2022 privind aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare al Agenției Române de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar, având în vedere prevederile Hotărârii Guvernului nr. 994/2020 privind aprobarea standardelor de autorizare de funcționare provizorie și a standardelor de acreditare și de evaluare externă periodică în învățământul preuniversitar, cu modificările ulterioare, ținând cont de dispozițiile Ordinului ministrului educației nr. 5.511/2021 pentru aprobarea Metodologiei privind fundamentarea cifrei de școlarizare pentru învățământul preuniversitar de stat, evidența efectivelor de antepreșcolari/preșcolari și elevi școlarizați în unitățile de învățământ particular, precum și emiterea avizului conform în vederea organizării rețelei unităților de învățământ preuniversitar pentru anul școlar 2022—2023, cu modificările și completările ulterioare, ținând cont de Referatul de aprobare nr. 5.510 din 10.08.2022 privind extinderea activității de învățământ a unității de învățământ preuniversitar particular Grădinița „Children’s Joy Land” din municipiul București, având în vedere Hotărârea Consiliului Agenției Române de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar nr. 8 din 2.08.2022, în temeiul art. 13 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 369/2021 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul educației emite prezentul ordin.

Art. 1. — (1) Începând cu anul școlar 2022—2023, activitatea de învățământ a unității de învățământ preuniversitar particular Grădinița „Children’s Joy Land” din str. Gramond nr. 3, municipiul București, sectorul 4, pentru nivelul de învățământ „preșcolar”,

program „prelungit”, limba de predare „română”, se va desfășura și în sediul din str. Ion Neculce nr. 69, municipiul București, sectorul 1.

(2) Unitatea de învățământ preuniversitar particular Grădinița „Children’s Joy Land” din municipiul București are o capacitate

maximă de școlarizare de 4 formațiuni de studiu într-un sigur schimb în sediul din str. Ion Neculce nr. 69, municipiul București, sectorul 1.

Art. 2. — S.C. Edukomond — S.R.L., unitatea de învățământ preuniversitar particular Grădinița „Children's Joy Land” din municipiul București, Ministerul Educației, Agenția

Română de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar, respectiv Inspectoratul Școlar al Municipiului București vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul educației,
Gigel Paraschiv,
secretar de stat

București, 30 august 2022.
Nr. 5.191.

MINISTERUL EDUCAȚIEI

ORDIN

pentru extinderea activității de învățământ a unității de învățământ preuniversitar de stat Liceul Teoretic „Onisifor Ghibu” din municipiul Cluj-Napoca, județul Cluj

Având în vedere prevederile art. 24 alin. (3) lit. c) și d) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 75/2005 privind asigurarea calității educației, aprobată cu modificări prin Legea nr. 87/2006, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere prevederile art. 11 lit. a), respectiv ale art. 15 lit. e) din anexa nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 155/2022 privind aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare al Agenției Române de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar,

având în vedere prevederile Hotărârii Guvernului nr. 994/2020 privind aprobarea standardelor de autorizare de funcționare provizorie și a standardelor de acreditare și de evaluare externă periodică în învățământul preuniversitar, cu modificările ulterioare,

ținând cont de dispozițiile Ordinului ministrului educației nr. 5.511/2021 pentru aprobarea Metodologiei privind fundamentarea cifrei de școlarizare pentru învățământul preuniversitar de stat, evidența efectivelor de antepreșcolari/preșcolari și elevi școlarizați în unitățile de învățământ particular, precum și emiterea avizului conform în vederea organizării rețelei unităților de învățământ preuniversitar pentru anul școlar 2022—2023, cu modificările și completările ulterioare,

ținând cont de Referatul de aprobare nr. 5.517 din 10.08.2022 privind extinderea activității de învățământ a unității de învățământ preuniversitar de stat Liceul Teoretic „Onisifor Ghibu” din municipiul Cluj-Napoca, județul Cluj,

având în vedere Hotărârea Consiliului Agenției Române de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar nr. 8 din 2.08.2022,

în temeiul art. 13 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 369/2021 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul educației emite prezentul ordin:

Art. 1. — (1) Începând cu anul școlar 2022—2023, activitatea de învățământ a unității de învățământ preuniversitar de stat Liceul Teoretic „Onisifor Ghibu” din municipiul Cluj-Napoca, pentru nivelul de învățământ „gimnazial”, limba de predare „română” și „maghiară”, se va desfășura și în sediul din Str. Arinilor nr. 9, municipiul Cluj-Napoca, județul Cluj.

(2) Unitatea de învățământ preuniversitar de stat Liceul Teoretic „Onisifor Ghibu” din municipiul Cluj-Napoca are o capacitate maximă de școlarizare de 85 de formațiuni de studiu/1 schimb.

Art. 2. — Unitatea de învățământ preuniversitar de stat Liceul Teoretic „Onisifor Ghibu” din municipiul Cluj-Napoca, Ministerul Educației, Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar, respectiv Inspectoratul Școlar al Județului Cluj vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul educației,
Gigel Paraschiv,
secretar de stat

București, 30 august 2022.
Nr. 5.194.

MINISTERUL EDUCAȚIEI

ORDIN**pentru schimbarea sediului unității de învățământ preuniversitar particular Grădinița „Avangarde Kids” din orașul Voluntari, județul Ilfov**

Ținând cont de dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 75/2005 privind asigurarea calității educației, aprobată cu modificări prin Legea nr. 87/2006, cu modificările și completările ulterioare,

ținând cont de dispozițiile Ordinului ministrului educației nr. 5.511/2021 pentru aprobarea Metodologiei privind fundamentarea cifrei de școlarizare pentru învățământul preuniversitar de stat, evidența efectivelor de antepreșcolari/preșcolari și elevi școlarizați în unitățile de învățământ particular, precum și emiterea avizului conform în vederea organizării rețelei unităților de învățământ preuniversitar pentru anul școlar 2022—2023, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere prevederile Hotărârii Guvernului nr. 994/2020 privind aprobarea standardelor de autorizare de funcționare provizorie și a standardelor de acreditare și de evaluare externă periodică în învățământul preuniversitar, cu modificările ulterioare,

luând în considerare precizările Ordinului ministrului educației și cercetării nr. 5.413/2020*) privind acordarea autorizației de funcționare provizorie S.C. Avangarde Kids — S.R.L. din orașul Voluntari pentru unitatea de învățământ preuniversitar particular Grădinița „Avangarde Kids” din orașul Voluntari,

ținând cont de Referatul de aprobare nr. 5.531 din 10.08.2022 privind schimbarea sediului unității de învățământ preuniversitar particular Grădinița „Avangarde Kids” din orașul Voluntari, județul Ilfov,

luând în considerare Hotărârea Consiliului Agenției Române de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar nr. 8 din 2.08.2022,

în temeiul art. 13 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 369/2021 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul educației emite prezentul ordin.

Art. 1. — (1) Începând cu anul școlar 2022—2023, activitatea de învățământ a unității de învățământ preuniversitar particular Grădinița „Avangarde Kids” din orașul Voluntari, județul Ilfov, pentru nivelul de învățământ „preșcolar”, program „normal” și „prelungit”, limba de predare „română”, se va desfășura în sediul din strada Matei Millo nr. 43, orașul Voluntari, județul Ilfov.

(2) Unitatea de învățământ preuniversitar particular Grădinița „Avangarde Kids” din orașul Voluntari, județul Ilfov, are o capacitate maximă de școlarizare de 8 formațiuni de studiu/ 1 schimb.

Art. 2. — Unitatea de învățământ preuniversitar particular Grădinița „Avangarde Kids” din orașul Voluntari, județul Ilfov, își păstrează statutul de unitate de învățământ autorizată.

Art. 3. — S.C. „Avangarde Kids” — S.R.L., unitatea de învățământ preuniversitar particular Grădinița „Avangarde Kids” din orașul Voluntari, județul Ilfov, Ministerul Educației, Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar, respectiv Inspectoratul Școlar Județean Ilfov vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 4. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul educației,
Gigel Paraschiv,
secretar de stat

București, 30 august 2022.

Nr. 5.197.

*) Ordinul ministrului educației și cercetării nr. 5.413/2020 nu a fost publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I.

MINISTERUL EDUCAȚIEI

ORDIN**pentru modificarea Metodologiei-cadru de organizare și desfășurare a admiterii în învățământul dual pentru calificări profesionale de nivel 3, conform Cadrului național al calificărilor, aprobată prin Ordinul ministrului educației naționale nr. 3.556/2017**

În temeiul prevederilor art. 76 din Legea educației naționale nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare, în conformitate cu prevederile art. 3 alin. (1) și ale art. 13 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 369/2021 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul educației emite prezentul ordin.

Art. I. — Metodologia-cadru de organizare și desfășurare a admiterii în învățământul dual pentru calificări profesionale de nivel 3, conform Cadrului național al calificărilor, aprobată prin Ordinul ministrului educației naționale nr. 3.556/2017, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 231 din 4 aprilie 2017, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. Articolul 10 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 10. — Admiterea în învățământul dual se realizează în ordinea descrescătoare a mediilor de admitere calculate în mod diferențiat, după cum urmează:

a) situația în care prin procedura de admitere elaborată de unitatea de învățământ în colaborare cu operatorii economici parteneri s-au organizat probe eliminatorii și s-au organizat și probe de admitere;

b) situația în care prin procedura de admitere elaborată de unitatea de învățământ în colaborare cu operatorii economici parteneri s-au organizat probe eliminatorii și nu s-au organizat probe de admitere;

c) situația în care prin procedura de admitere elaborată de unitatea de învățământ în colaborare cu operatorii economici parteneri nu s-au organizat probe eliminatorii și s-au organizat probe de admitere;

d) situația în care prin procedura de admitere elaborată de unitatea de învățământ în colaborare cu operatorii economici parteneri nu s-au organizat probe eliminatorii și nici probe de admitere.”

2. La articolul 12, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 12. — (1) Calculul mediei de admitere în învățământul dual se face astfel:

a) în cazurile menționate la art. 10 lit. a) și c):

$$MAID = \frac{70 \times EN + 30 \times PA}{100},$$

unde:

MAID = media de admitere în învățământul dual;

EN = media generală obținută la evaluarea națională din clasa a VIII-a;

PA = media notelor la probele de admitere stabilite de unitatea de învățământ în colaborare cu operatorii economici parteneri, calculată în conformitate cu art. 9 alin. (7);

b) în cazurile menționate la art. 10 lit. b) și d):

$$MAID = EN,$$

unde:

MAID = media de admitere în învățământul dual;

EN = media generală obținută la evaluarea națională din clasa a VIII-a.”

Art. II. — Prevederile art. I intră în vigoare începând cu anul școlar 2023—2024.

Art. III. — Direcția generală învățământ preuniversitar, Centrul Național de Dezvoltare a Învățământului Profesional și Tehnic, inspectoratele școlare județene/al municipiului București și unitățile de învățământ preuniversitar duc la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. IV. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul educației,
Gigel Paraschiv,
secretar de stat

MINISTERUL EDUCAȚIEI

ORDIN**pentru modificarea Metodologiei de organizare și desfășurare a admiterii în învățământul profesional de stat, aprobată prin Ordinul ministrului educației naționale și cercetării științifice nr. 5.068/2016**

În temeiul prevederilor art. 76 din Legea educației naționale nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare,

în conformitate cu prevederile art. 3 alin. (1) și ale art. 13 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 369/2021 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul educației emite prezentul ordin.

Art. I. — Metodologia de organizare și desfășurare a admiterii în învățământul profesional de stat, aprobată prin Ordinul ministrului educației naționale și cercetării științifice nr. 5.068/2016, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 841 din 24 octombrie 2016, cu completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. Articolul 10 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 10. — Admiterea în învățământul profesional se realizează în ordinea descrescătoare a mediilor de admitere calculate în mod diferențiat, după cum urmează:

a) situația în care numărul de candidați înscriși depășește numărul locurilor oferite de unitatea de învățământ;

b) situația în care numărul de candidați nu depășește numărul locurilor oferite de unitatea de învățământ.”

2. La articolul 12, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 12. — (1) Calculul mediei de admitere în învățământul profesional se face astfel:

a) în cazul menționat la art. 10 lit. a):

$$MAIP = \frac{70 \times \left(\frac{20ABS + 80EN}{100} \right) + 30 \times PSA}{100},$$

unde:

MAIP = media de admitere în învățământul profesional;

ABS = media generală de absolvire a claselor a V-a — a VIII-a;

EN = media generală obținută la evaluarea națională din clasa a VIII-a;

PSA = nota la proba suplimentară de admitere stabilită de unitatea de învățământ în colaborare cu operatorii economici parteneri;

b) în cazul menționat la art. 10 lit. b):

$$MAIP = EN,$$

unde:

MAIP = media de admitere în învățământul profesional;

EN = media generală obținută la evaluarea națională din clasa a VIII-a.”

Art. II. — Prevederile art. I intră în vigoare începând cu anul școlar 2023—2024.

Art. III. — Direcția generală învățământ preuniversitar, Centrul Național de Dezvoltare a Învățământului Profesional și Tehnic, inspectoratele școlare județene/al municipiului București și unitățile de învățământ preuniversitar duc la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. IV. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul educației,
Gigel Paraschiv,
secretar de stat

București, 26 septembrie 2022.

Nr. 5.443.

ACTE ALE AUTORITĂȚII DE SUPRAVEGHERE FINANCIARĂ

AUTORITATEA DE SUPRAVEGHERE FINANCIARĂ

REGULAMENT

pentru modificarea Regulamentului Autorității de Supraveghere Financiară nr. 28/2020 privind formarea, pregătirea și perfecționarea profesională pe piața de capital

În temeiul prevederilor art. 1 alin. (2), art. 2 alin. (1) lit. a) și d), art. 3 alin. (1) lit. b), art. 5 lit. a), art. 6 alin. (1) și (2) și ale art. 14 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012 privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității de Supraveghere Financiară, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 113/2013, cu modificările și completările ulterioare, având în vedere prevederile:

— art. 11, art. 24 alin. (7), art. 87 și ale art. 132 alin. (7) din Legea nr. 126/2018 privind piețele de instrumente financiare, cu modificările și completările ulterioare;

— art. 9 alin. (1) lit. c) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 32/2012 privind organismele de plasament colectiv în valori mobiliare și societățile de administrare a investițiilor, precum și pentru modificarea și completarea Legii nr. 297/2004 privind piața de capital, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 10/2015, cu modificările și completările ulterioare;

— art. 12 alin. (1) din Legea nr. 74/2015 privind administratorii de fonduri de investiții alternative, cu modificările și completările ulterioare,

în urma deliberărilor din ședința Consiliului Autorității de Supraveghere Financiară din data de 5.10.2022,

Autoritatea de Supraveghere Financiară emite prezentul regulament.

Art. I. — Regulamentul Autorității de Supraveghere Financiară nr. 28/2020 privind formarea, pregătirea și perfecționarea profesională pe piața de capital, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 16 din 7 ianuarie 2021, se modifică după cum urmează:

1. Articolul 37 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 37. — (1) Entitățile autorizate, reglementate și supravegheate de A.S.F. care își desfășoară activitatea pe piața de capital au obligația să transmită A.S.F., prin intermediul platformei «Portal Autorizare» de pe site-ul A.S.F., în termen de 5 zile de la producerea evenimentului prevăzut la art. 25 alin. (2), lista persoanelor fizice care au contractul de muncă suspendat conform art. 25 alin. (2).

(2) Semestrial, la data de 31 ianuarie, respectiv 31 iulie, entitățile menționate la alin. (1) trebuie să transmită A.S.F. o declarație a reprezentantului legal al entității, semnată olograf sau cu semnătură electronică calificată, în cazul în care declarația se transmite electronic, din care să rezulte că informațiile furnizate prin intermediul platformei «Portal Autorizare» de pe site-ul A.S.F. sunt corecte și complete”.

2. Articolul 38 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 38. — (1) OFP au obligația să transmită, prin intermediul platformei «Portal Autorizare» de pe site-ul A.S.F., situația

persoanelor care au participat la programele de pregătire și perfecționare profesională continuă, în termen de 15 zile de la finalizarea acestora.

(2) Semestrial, la data de 31 iulie a anului în curs, și respectiv anual, la data de 31 ianuarie a anului calendaristic următor celui în care au fost organizate programele de pregătire și perfecționare profesională continuă, OFP trebuie să transmită A.S.F. o declarație a reprezentantului legal al entității, semnată olograf sau cu semnătură electronică calificată, în cazul în care declarația se transmite electronic, din care să rezulte că informațiile furnizate prin intermediul platformei «Portal Autorizare» de pe site-ul A.S.F. sunt corecte și complete”.

3. Anexa nr. 3 se abrogă.

Art. II. — Obligațiile de raportare prevăzute la art. 38 din Regulamentul Autorității de Supraveghere Financiară nr. 28/2020 privind formarea, pregătirea și perfecționarea profesională pe piața de capital, cu modificările aduse prin prezentul regulament, sunt aplicabile și în cazul programelor de pregătire și perfecționare profesională continuă aflate în curs de desfășurare la data intrării în vigoare a prezentului regulament.

Art. III. — Prezentul regulament se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și intră în vigoare la data de 1 ianuarie 2023.

p. Președintele Autorității de Supraveghere Financiară,
Elena Doina Dascălu

București, 10 octombrie 2022.
Nr. 16.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro
Adresa Centrului pentru relații cu publicul este: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.
Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78, e-mail: concursurifp@ramo.ro, convocariaga@ramo.ro
Pentru publicări, încărcați actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro/brp/>

5 948493 460275